

DIENTBAARHEID

Vanaf het begin van het christendom wisselen in de liturgie woord en gezang elkaar af. De kerkvader Augustinus wekte als bisschop zijn parochianen op met de woorden: "zing met je stem en zing met je hart, prijzen wij de Heer met ons leven en onze tong, met ons hart en onze mond, met onze stem en met ons gedrag". Het Gemengd Koor tracht deze eeuwenoude traditie in ere te houden. Hierbij laat het koor zich door verschillende uitgangspunten leiden. Het eerste uitgangspunt is dat de liturgie ons gegeven is, we maken de liturgie niet zelf. In de Oosterse kerken spreekt men om deze reden van de *Goddelijke*

Liturgie. Het tweede uitgangspunt is dat de liturgie een gemeenschapsgebeuren is. Zij wordt voltrokken door de gehele verzamelde gemeente van parochianen. Ieder is er bij betrokken, want het gaat om ieders welzijn en niet mijn eigen individuele welzijn. Deze gerichtheid op het gemeenschappelijke wordt in een gezamenlijke bijeenkomst beleefd. Het derde uitgangspunt is dat iedereen actief en betrokken aan deze gemeenschapsviering deelneemt. Vanaf het Tweede Vaticaans Concilie staat de actieve participatie van de gelovigen aan de 'goddelijke liturgie' centraal. Daarom is ook de volkstaal ingevoerd in de plaats van het Latijn. Ook het koor streeft na een actieve deelname aan de liturgie. Het zingt niet voor zich, maar samen met alle gelovigen in een gezamenlijke dienstbaarheid. Hoe uit deze actieve deelname zich?

Tijdens de viering worden gezamenlijke drie liederen gezongen uit de bundel *Gezangen voor Liturgie*: het openingslied, het lied bij de Offerande en het gezang na de Communie. Daarnaast wordt in het Nederlands of in het Gregoriaans (op bekende melodieën) de vaste gezangen gezongen: Kyrie (Heer, ontferm U), Gloria (Eer aan God), Sanctus (Heilig), Credo (Geloofsbelijdenis), Pater Noster (Onze Vader) en Agnus Dei (Lam Gods). Het lied van de kerk is de psalm. Deze wordt gezongen tussen de lezingen uit de H. Schrift en heeft daar betrekking op, het sluit er inhoudelijk op aan. De psalm neemt de vorm aan van een keervers waarbij het refrein door alle parochianen wordt meegezongen. Dan zijn er nog de gezongen acclamaties, als instemming met datgene wat in de eredienst gezegd wordt: na de evangeliëlezing, na de voorbeden, tijdens en na het Eucharistisch gebed. In een doorsnee viering zijn er zo ongeveer 14 momenten waarop gezongen wordt. Op deze wijze wordt gestreefd naar een actieve deelname van alle gelovigen. Om met Augustinus te spreken: "verheerlijk God de 'Onuitsprekelijke' met gejubel: als het hart vol is, schieten woorden tekort".

Het Gemengd Andreaskoor (SV)

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 34, 11 november 2006